

der om faa Dage foreligger en Indmeldelse i et af de danske Klostre, saa ere vi berettigede til at sige, at de mange Ord, der ere komne netop fra den modsatte Side, ikke ere berettigede overfor vor Afstemning, thi vi have ikke villet gaa ind paa det personlige Spørgsmaal. Vi vilde i Udvalget have det simple Spørgsmaal frem: hvorledes skal der søges Indfødsret for smaa Børn. Det er det Spørgsmaal, vi forelagde i Overensstemmelse med hvad tidligere Udvalg have fremsætt. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb) talte om, at den Fordring, vi stillede til denne Mand, var, at han som danskfødt frivillig skulde være traadt i dansk Krigstjeneste, naar Fædrelandet var i Fare. Sa, jeg skal tilføje, at naar en Mand uddammer sig til at blive Soldat og øver sig i at føre Vaaben, saa veed jeg ikke rettere end, at der paaligger ham en endnu større Forpligtelse, da han er øvet i Vaaben, til at træde i Fædrelandets Tjeneste, naar det trænger til hans Arm. Denne Opfattelse synes jeg er rigtig. Naar det ærede Medlem dernæst med Høflighed siger til den ærede Ordfører og mig, om vi da traadte frivillig ind i Armeen, da Fædrelandet var i Fare, saa vil jeg henvise det ærede Medlem til Krigsministeriets Arkiv; deri findes i 1848 mit Navn tilligemed Navnet paa mange Andre, som frivillig meldte sig til at gaa i Krigen, men vort Tilbud blev ikke modtaget.

Winther: Jeg deltog ikke i Afstemningen over denne Sag forrige Gang og havde ogsaa havt i Sinde ikke at gjøre det i Dag, men efterat jeg har hørt det, som for lidt siden fremkom saavel fra den ærede Indenrigsminister, som fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. M. Hansen), begynder Sagen at faae mere Interesse for mig. Den ærede Ministers særlige Grund til at rette en Art Bebreidelse til Folkethinget var den, at disse Personer, som her omhandles, havde dette Navn og hørte til denne Familie; Herregub, denne Familie og dette Navn! Der Familien har Fortjenester af Danmark, saa er jeg vis paa, at den ogsaa er bleven belønnet nok derfor; men det kan ikke for mig have Noget at betyde, at disse Børn have dette Navn eller ere af denne Familie. Dernæst er der det andet Forhold, som frembroges af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds, nemlig, at denne Mand har sørsømt at ile sit Fædreland til Hjælp, da det var i Fare, og vedblev at tjene i en fremmed Hær, uagtet den anvendtes mod os, medens han dog maaste

ikke selv var med her inde i Landet; dette antager jeg nemlig ikke har været Tilfældet. Men det gaar mig som den ærede Minister, at man ikke veed Nok om Mandens Forhold, og naar den ærede Minister ikke veed det, saa forekommer det mig at være urigtigt at rette en Bebreidelse imod Folkethinget, fordi man fra dets Side har Tvivl om, hvorvidt man skal gaa ind paa Sagen eller ikke, netop af Hensyn til Manden. Naar nu hertil kommer, at det skal være det første Tilfælde af denne Art, der her foreligger, saa vil jeg sige: lad os hellere betænke os og faae dette Spørgsmaal afgjort ved en Veilighed, hvor man kan bortse fra alle saadanne særlige Forhold, som dog trænge sig frem her; det kunde være, at Afgjørelsen i dette Dieblit af Bihensyn blev anderledes, end man i det Hele taget kunde ønske, at den skulde blive. Der er her i dette Dieblit ikke den fulde No tilstede ligeoverfor dette Spørgsmaal om smaa uskyldige Børns Erhvervelse af Indfødsret; det ligger ikke saaledes for i dette Dieblit, at man ganske rolig kan afgjøre denne Sag, og derfor siger jeg: lad det faa hellere vente, hvilken Hast har det? Jeg veed ikke, om det har Hast med at faae disse Børn indfremme i et Kloster, thi det er vel egentlig den eneste Rettighed, de for Dieblittet kunne komme til at faae. Lad dem blive opdragne til gode danske Borgere, lad dem faae Kjærlighed til Danmark osv., saa er jeg vis paa, selv affet fra, hvorledes Faderens Forhold end har været, at intet dansk Folkething vil negte at give disse Børn Indfødsret, naar de selv komme og bede derom. Derfor siger jeg: det har slet ingen Hast med denne Sag; dette Spørgsmaal kan i dette Dieblit efter hvad der er fremkommet ikke afgjøres med den objektive No, som der skal til ved en Afgjørelse af den Slags Ting, som kan komme til at angaa mange andre Mennesker, der slet ikke have været i lignende Tilfælde. Jeg skal derfor tillade mig at stemme imod dette Ændringsforslag i nærværende Dieblit.

S. M. Hansen: Jeg vil blot udtale, at naar den høitærede Indenrigsminister siger, at han samner nogle Kjendskab til den paagjældende Mand's Forhold, det Forhold, med Hensyn til hvilket jeg gjorde mine Betragtninger gjældende, saa anser jeg det for altså forhaftet, at den ærede Minister er fremkommet med det Forslag, som her foreligger. Det forekommer mig, at det maatte være den ærede Ministers Pligt, førend han fremkom med et saadant Forslag, netop at have fuld-